

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 מאי 2021

ע"מ 40156-04-16 אלמקיאס(אסיר) נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מערער

אורן אלמקיאס (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן

נגד

משיב

פקיד שומה יחידה ארצית לשומה
ע"י ב"כ עו"ד יעל הרשמן
פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

החלטה

המערער הגיש בקשה לזימונו של עד באמצעות בית המשפט. עד זה שימש עד מדינה בהליך הפלילי שבמסגרתו הורשע המערער ביחד עם אחרים (להלן: "עד המדינה"). המשיב מתנגד לבקשה מהנימוקים שפורטו בתגובה שהוגשה מטעמו.

רקע

1. ראשיתו של ההליך שבכותרת בצווים שהוציא המשיב למערער בגין הכנסות שהפיק מניהול שלושת מועדוני הימורים: **בית עברונה, הדקל ובינגו** וכן בגין **פרסום במסכים**. צווים אלו הוצאו לאחר שהמערער הורשע בפלילים בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע אך הוצאו קודם למתן פסק הדין בבית המשפט העליון ובטרם הייתה הרשעתו של המערער בפלילים סופית וחלוטה.

בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער בהשמטת הכנסות ממועדון **בית עברונה** בסכום של 98,500 ש"ח. נוסף על כך, הורשע המערער בעבירת מס של השמטת הכנסות בסכום של 206,000 ש"ח ממועדון **הדקל** אולם בית המשפט קבע כממצא עובדתי כי המערער העלים הכנסות ממועדון זה בסכום כולל של 1,700,000 ש"ח. יצוין, כי בית המשפט המחוזי הסתפק בהרשעה בסכום צנוע יותר מקביעתו העובדתית על סכום ההשמטה שכן זה מה שהתבקש בכתב האישום שעמד לפניו.

נוסף על כך, בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער בהשמטת הכנסות ממועדון **הבינגו** בסכום של 2,300,000 ש"ח, עם זאת קבע כממצא עובדתי כי ההכנסות שהפיק המערער ממועדון זה עמדו על סך של 4,600,000 ש"ח. בית המשפט הסתפק בהרשעה בגין מחצית הסכום לאור דרישות הרף הפלילי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 מאי 2021

ע"מ 16-04-40156 אלמקיאס(אסיר) נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

כן נקבע, כי המערער היה שותף בעסק של מסכים של דוד פטקום ולכן היה שותף ברווחי העסק. המערער הורשע בגין השמטת הכנסות שהפיק מעסק זה בסכום של 270,000 ש"ח.

2. לאחר שהמערער הורשע בבית המשפט העליון בהרשעה חלוטה בוטלו הצווים המקוריים ותחתיהם יצאו צווים מתוקנים התואמים את **הקביעות העובדתיות** (שאינם בהכרח סכומי **ההרשעה**) שבפסק הדין הפלילי החלוט. לפי הצווים המתוקנים יוחסו למערער ההכנסות הבאות:

- מועדון בית עברונה – 98,500 ש"ח.
- מועדון הדקל – 1,617,572 ש"ח.
- מועדון הבינגו – 3,400,000 ש"ח.
- פרסום במסכים – 270,000 ש"ח.

3. בית המשפט העליון אישר את **הרשעת המערער** בהעלמת מס על ההכנסות שהופקו מבתי ההימורים, עברונה ודקל, ומפרסום במסכים אך הקטין את ההרשעה בגין מועדון הבינגו, ביחס לפסיקת בית המשפט המחוזי, והעמיד את **הרשעת המערער** על סכום כולל של 2,274,500 ש"ח כדלקמן:

- מועדון בית עברונה – 98,500 ש"ח.
- מועדון הדקל – 206,000 ש"ח.
- מועדון הבינגו – 1,700,000 ש"ח.
- פרסום במסכים – 270,000 ש"ח.

עם זאת, בית המשפט העליון אישר את **הקביעה העובדתית** כי חלקו של המערער בהכנסות ממועדון הדקל עמד על סך של 1,700,000 ש"ח וקבע עובדתית כי חלקו של המערער בהכנסות ממועדון הבינגו עמד על סך של 3,400,000 ש"ח (חלף סכום של 4,600,000 ש"ח כקביעת בית המשפט המחוזי).

4. בתאריך 6.8.2020 נתן בית משפט זה פסק דין חלקי בהתייחס לחלק מן הסכומים שבצווים, התואמים את סכומי ההרשעה החלוטה, וקבע כך:

"הנה כי כן, פסק הדין החלוט בהליך הפלילי מהווה ראייה קבילה לטענות המשיב שבהודעה המפרשת את נימוקי השומה, קרי, הן לעצם ניהול עסקי ההימורים ועסק הפרסום במסכים, הן לעניין הפקת ההכנסות מעסקים אלו והן לעניין העדר דיווח בגין הכנסות אלו".

פסק הדין החלקי קבע, כי פסק הדין החלוט **הרשיע** את המערער בגין העלמת הכנסות בסך של 2,274,500 ש"ח, שהופקו במסגרת עסק שלא דווח ולכן יחולו שיעורי המס הקבועים בסעיפים 121 ו-191 לפקודת מס הכנסה, ולכן מהווה ראייה קבילה לפי סעיף 42א לפקודת הראיות לגבי סכום הכנסות זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 מאי 2021

ע"מ 40156-04-16 אלמקיאס(אסיר) נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

5. משכך, ההליך מתנהל כעת אך ורק לגבי יתרת הסכומים שבצווים, שלגביהם לא ניתן פסק הדין החלקי, הווה אומר, לעניין יתרת ההכנסות שהופקו ממועדון הדקל וממועדון הבינגו ובהתאם לקביעות העובדתיות שבהרשעה החלוטה.

הבקשה לזימון עד המדינה

6. יובהר תחילה, כי על מי שמבקש לזמן עד באמצעות בית המשפט מוטל הנטל למסור את כל הפרטים הדרושים לצורך ביצוע הזימון (ראו תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 אליה מפנה תקנה 9 לתקנות בית משפט (ערעורים בענייני מס הכנסה) התשל"ט-1978).

העובדה שהמערער לא טרח לעשות זאת, די בה כדי לדחות את הבקשה. דברים אלו מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה שכבר בתאריך 7.3.2017 הגיש המערער בקשה לזימון של עדים, ובכללם עד המדינה, ובית המשפט דחה את הבקשה מהטעם שלא צוינה הכתובת ורק עד אחד אושר זימונו, שלגביו נמסרו פרטים מדויקים.

7. יוער, כי הגם שהמערער לא מסר את הפרטים הנדרשים לצורך זימונו של עד המדינה, הוא בחר, באמצעות אותו בא-כוח שייצג אותו גם בהליך הפלילי, לחשוף את שמו המפורש. בעשותו זאת, הפר המערער צו מפורש של בית המשפט המחוזי, צו הידוע לו היטב, שאסר על פרסום כל פרט מזהה של עד המדינה או של בני משפחתו (צו הפרסום צורף לתגובת המשיב לבקשה). לא בכדי נמנעו הן בית המשפט המחוזי והן בית המשפט העליון בפסקי הדין שפרסמו מלנקוב בשמו של עד המדינה. אני רואה התנהלות זו בחומרה רבה.

על מנת למנוע את הסכנה הנשקפת לעד המדינה כתוצאה מחשיפת שמו, ולמען הזהירות, הוריתי למזכירות בית המשפט לחסות את הבקשה במערכת נט המשפט ולהוציאה מתיק הנייר.

8. עיון בבקשת המערער לזימון עד המדינה מעלה כי הוא מבסס אותה על שני אדנים: האחד, על כך שהמשיב טען בבקשתו למתן פסק דין חלקי כי הצווים התבססו על דברי עד המדינה (סעיף 1 לבקשה).

השני, על כך שהמשיב לא הסתפק בקביעותיו של בית המשפט העליון לצורך הוצאת הצווים ולכן נדרשת עדותו של עד המדינה לגבי יתרת הסכומים שבצווים.

9. בשני נימוקים אלו שהציג המערער בבקשה לא מצאתי טעם המצדיק את זימונו של עד המדינה.

לעניין הנימוק הראשון, עיון בבקשת המשיב למתן פסק דין חלקי מעלה כי עד המדינה אינו נזכר בבקשה. המשיב הדגיש, כי הבסיס לצווים המתוקנים הוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 מאי 2021

ע"מ 40156-04-16 אלמקיאס(אסיר) נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

קביעותיו העובדתיות של בית המשפט העליון בהרשעה החלוטה. העובדה שקביעות עובדתיות אלו מבוססות, בין היתר, אך לא רק, על עדותו של עד המדינה, אינה מובילה למסקנה כי הצווים מבוססים "רובם ככולם" על דברי עד המדינה. לעניין הנימוק השני, נימוק זה אינו מתיישב עם העובדה שהצווים תואמים את **הקביעות העובדתיות** של בית המשפט העליון (גם אם אינם חופפים לסכומים שבהרשעה החלוטה).

10. זאת ועוד, הבקשה היא כללית וסתמית ואינה מציגה נימוק המסביר מדוע נחוצה עדותו של עד המדינה, מדוע היא רלוונטית וכיצד היא עשויה לסייע בגילוי האמת, בהתייחס לסכומים שנותרו שנויים במחלוקת בהליך לאחר שניתן פסק הדין החלקי. גם מטעם זה אין להיעתר לבקשה.

11. בהקשר זה יצוין כי, העובדה שהמערער לא הציג נימוק לנחיצות עדותו של עד המדינה לגבי יתרת הסכומים שבצווים, שלגביהם לא ניתן פסק הדין החלקי, מעלה את החשש שמא מבקש כעת המערער, באמצעות עדותו של אותו עד, לחזור ולנהל את ההליך דנן מבראשית, על מלוא רוחב היריעה, תוך התעלמות מפסק הדין החלקי שניתן על ידי בית משפט זה.

חשש זה מתחזק נוכח העובדה, שאינדיקציות מסוימות מלמדות, כי המערער מבקש גם לקרוא תיגר, במסגרת הליך זה, על פסק הדין של בית המשפט העליון במשפט הפלילי ולנסות לתקוף קביעות עובדתיות חלוטות הן לעניין בעלות המערער במועדוני ההימורים והן לגבי ההכנסות שהפיק מהם.

חשש זה עולה למקרא נימוקי הערעור, שהוגשו מטעם המערער בתאריך 24.10.2019, דהיינו, לאחר ההרשעה החלוטה, בהם ממשיך המערער לטעון, כי מועדוני ההימורים אינם בבעלותו או בניהולו וכי לא היו לו הכנסות מהם ומפרסום במסכים (סעיפים 4.א ו- 4.ב יא).

חשש זה מקבל תמיכה נוכח תצהיר עדות ראשית של המערער, המפנה לתצהירו הקודם טרם ההרשעה החלוטה ופסק הדין החלקי, שגם בו כופר המערער בבעלותו על המועדונים ובניהולם (סעיף 31 לתצהיר מתאריך 22.1.2017).

אם לא די בכך, גם מדברי ב"כ המערער בדיון קדם משפט מתאריך 23.12.2020 ניתן ללמוד כי המערער אינו משלים עם ההרשעה החלוטה ולטענתו קיימות "ראיות המלמדות על כך שכל הקביעות הכלכליות שנעשו הן במחוזי והן בעליון, לרבות מה שקורה פה, אין להן על מה לסמוך" (עמ' 9 ש' 30-32).

בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי מטרת הבקשה היא גילוי האמת בנושא שנותר שנוי במחלוקת בערעור המס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 מאי 2021

ע"מ 40156-04-16 אלמקיאס(אסיר) נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

12. יתירה מכך, צודק המשיב בטענתו, כי משהמערער לא טרח לפרוש בפני בית המשפט את גרסתו העובדתית לגבי היקף ההכנסות החייבות במס שהפיק ממועדוני ההימורים, לא בהודעה המפרשת את נימוקי הערעור ולא בתצהיר עדות ראשית מטעמו, ורק טען נגד סבירות השומה ועל כי לא היה לו חלק בבעלותם ובניהולם, אין מקום להתיר לו להשלים את גרסתו החסרה באמצעות זימון עד המדינה.

13. יש מקום לחזור ולהזכיר מושכלות יסוד, כי סמכותו של בית המשפט להורות על זימון עדים היא סמכות שבשיקול דעת (ראו, סעיף 1(ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971: **"בית המשפט רשאי, לפי שיקול דעתו, לסרב להוציא הזמנה אם אין בה צורך או אם ראה שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת"**).

אכן, לבעל דין עומדת הזכות להביא עדים להוכחת טענותיו אך עדיין נדרש ממנו, כי בקשתו לזימון העדים תראה את הצורך בכך ותהא מבוססת ומנומקת. המערער לא הציג כל נימוק שמצדיק את הצורך בעדות של עד המדינה בהליך ערעור המס ובמיוחד לגבי יתרת הסכומים שבצווים שלגביהם לא ניתן פסק הדין החלקי.

מכל מקום, לבית המשפט שמורה הסמכות להפעיל שיקול דעת אם להורות על זימונו של עד ושומה עליו לאזן את השיקולים הכרוכים בכך, בבחינת שיקולי "עלות מול תועלת". קל וחומר, כאשר מדובר בעדות של עד ששימש עד מדינה בהליך פלילי חמור שעניינו ארגון פשיעה. בנסיבות אלו, יש לתת את המשקל הראוי, במסגרת שיקול הדעת שבית המשפט מפעיל, לקושי ולסיכון הכרוכים בהבאתו של עד זה לעדות ולנחיצות עדותו (למשל, יש לקחת בחשבון את העובדה שקיים צו איסור פרסום על מקום הימצאו ואת העובדה שהעד נחקר ארוכות בהליך הפלילי ועדותו נמצאה אמינה על ידי בית המשפט. בכל אלה יש כדי להשליך על עוצמת הנימוקים שעל המערער להציג לצורך זימונו של עד זה).

איזון השיקולים במקרה דנן מטה את הכף לכיוון דחיית הבקשה לזימונו של עד המדינה.

14. אין לי אלא לחזור ולהביע מורת רוח מכך, שגם בפעם זו, לא טרח המערער להמציא את הבקשה הנדונה למשיב, עם הגשתה לבית המשפט, כמצוות תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, וזאת בניגוד להחלטתו המפורשת של בית המשפט מתאריך 5.4.2021, שהורתה לו להמציא את הבקשות למשיב. באת-כוח המשיב הצביעה בהתנגדותה לבקשה על הקושי שנגרם לניהול הזמן של המשיב, כתוצאה מהעדר ההמצאה, בהתחשב בפרק הזמן שהוקצב לו למתן תשובה ובהתחשב בעומס העבודה המונח לפתחו.

15. לקראת סיום, אבקש להפנות שוב את תשומת לב הצדדים לאמור בפסקאות 53-55 לפסק הדין החלקי, ולדברים שנאמרו על ידי בית המשפט במסגרת הדיון האחרון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 מאי 2021

ע"מ 40156-04-16 אלמקיאס(אסיר) נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה

(פרוטוקול דיון מתאריך 23.12.2020 עמ' 10 ש' 11-15) לגבי היקף ההכנסות שהופקו מהמועדונים.

בית המשפט חוזר ומציע להותיר בצווים את סכום ההכנסות ממועדון הדקל על כנו (1,617,572 ש"ח) משום שנראה כי הוא תואם את דרישות הרף הפלילי (למרות שהמערער לא הורשע בגינו), שכן תחימת ההרשעה בגין ההכנסות ממועדון זה לסכום של 206,000 ש"ח הייתה פועל יוצא של מה שהתבקש בכתב האישום ולא כתוצאה מאי עמידה ברף הפלילי.

בכל הנוגע להכנסות ממועדון הבינגו, בית המשפט הציע בדיון בעל-פה, כי המשיב ישקול לצורכי פשרה, ועל מנת לצמצם בעלויות ובמשאבים וגם משיקולי גביה, להעמיד את סכום ההכנסות בצווים על סכום ההרשעה החלוטה, דהיינו, על סך של 1,700,000 ש"ח, חלף סכום של 3,400,000 ש"ח.

בית המשפט חוזר ומציע לסיים את המחלוקת, שנמשכת שנים רבות, ברוח זו. ידברו הצדדים ביניהם ויעשו מאמץ להגיע להבנות.

היה וחלילה לא יסתייע, הליך ההוכחות יתנהל במועדו וכסדרו, והצדדים יערכו מראש ובהתאם. מובהר בזאת כי לא יינתנו דחיות, אלא מטעמים של כוח עליון.

16. סיכומם של דברים, הבקשה נדחית.

המערער יחויב בהוצאות המשיב בגין בקשה זו בסך של 6,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשפ"א, 05 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

ירדנה סרוסי, שופטת